

Joels bok och den laodiceiska sjundedagsadventistkyrkan - nummer trettiofem

Jeff Pippenger
2026-01-27

Nummer trettiofem

På sidan 81 i Early Writings (och "81" är en symbol för en gudomlig Överstepräst och åttio präster) återges William Millers andra dröm. Liksom Nebukadnessar hade William Miller två drömmar. Nebukadnessars andra dröm i Daniels fjärde kapitel är insatt i sammanhanget av Moses "sju tider" i 3 Moseboken 26. Miller använde Daniels fjärde kapitel för att belysa 3 Mosebokens tjugosjätte kapitel "sju tider" när han undervisade om de 2 520, även om han kallade det "de sju tiderna". Miller insåg inte att han hade blivit förebildad genom Nebukadnessar, men Nebukadnessars 2 520 dagar i kapitel fyra representeras både av ordet "förskingra" och av det faktum att det inträffar 'sju tider', innan mannen med smutsborsten anlände i Millers dröm.

Miller kallas av syster White för "fader Miller", men inte på det hedniska sätt som katolikerna gör, utan på ett patriarkaliskt sätt, likt fader Abraham. Miller är en symbol; han är en förbundsman som representerar kedjan av bibliska symboler längs vägen till det slutliga förbundet med de hundrafyrtiofyra tusen. Joel upplyser oss om att de gamla männen i de sista dagarna skulle drömma drömmar, och William Miller är den gamle mannen i vår historia, och också jordbrukaren som uppfyllde William Tyndales profetia, som lyder: "Om Gud skonar mitt liv, skall jag, innan många år har gått, se till att en pojke som kör plogen skall veta mer om Skriften än du."

"Gud sände sin ängel att verka på hjärtat hos en lantbrukare som inte hade trott Bibeln, för att leda honom att utforska profetiorna. Guds änglar besökte gång på gång denne utvalde för att vägleda hans sinne och öppna för hans förståelse profetior som alltid hade varit mörka för Guds folk. Begynnelsen till sanningens kedja gavs åt honom, och han leddes vidare att söka länk efter länk, tills han med förundran och beundran betraktade Guds ord. Där såg han en fullkomlig sanningens kedja. Det ord som han hade ansett vara oinspirerat öppnade sig nu för hans blick i sin skönhet och härlighet. Han såg att en del av Skriften förklarar en annan, och när ett ställe var slutet för hans förståelse, fann han i en annan del av Ordet det som förklarade det. Han betraktade Guds heliga ord med glädje och med den djupaste respekt och vördnad." Early Writings, 230.

Miller var den bonde som uppfyllde Tyndales profetia, och hans första publicering av den profetiska kunskap han hade sammanställt genom avförsseglingen av Daniel 8:14 skedde år 1831, tvåhundra-tjugo år efter utgivningen av King James Version av Bibeln. John Wycliff, William Tyndale och utgivningen av King James Bible år 1611 representerar tre vägmärken som inleder den tvåhundra-tjugoåriga profetian, vilken slutar när Tyndales plogpojke skulle öppna Guds Ord för den förste ängels budskap, vilket skulle följas av två andra änglar. Den förste ängeln anlände år

1798 och den tredje år 1844. Wycliff, Tyndale och King James förbinds med den bonde som skulle uppfylla Tyndales förutsägelse och som skulle symbolisera de tre änglarnas historia från 1798 till 1844.

William Millers alfa-upptäckt var de 2 520 åren i Tredje Moseboken tjugosex, och hans omega-upptäckt var de 2 300 åren i Daniel 8:14. De 2 520 åren av Juda förskingring började år 677 f.Kr. och slutade år 1844. De 2 300 åren i Daniel 8:14 slutade år 1844. Båda avslutades samtidigt år 1844, och utgångspunkterna för William Millers alfa- och omega-upptäckter skildes åt av två hundra tjugio år. ”Två hundra tjugio” är en symbol för William Miller, på grundval av två vittnen. Millers alfa- och omega-upptäckter representeras av 1798 och 1844. De 2 520 åren av förskingringen mot det norra riket slutade år 1798, och fyrtiosex år senare, år 1844, slutade de 2 300 åren.

De 2 520 åren som slutade år 1798 utmärker detta datum, och de 2 520 åren mot Juda, som slutade år 1844, frambringar en period om två hundra tjugio år. Detta innebär att de 2 520 mot Israel frambringar den profetiska perioden om fyrtiosex år, och de 2 520 mot Juda frambringar den profetiska perioden om två hundra tjugio år. Alfa för den perioden är 677 f.Kr. och omegan är 457 f.Kr., vilket innebär att alfa för fyrtiosexårsperioden och för tvåhundra tjugioårsperioden representeras av de 2 520, och omegan för båda linjerna är de 2 300. De två ”förskingringarna” om 2 520 år ger två vittnen om en period som börjar med de 2 520 och slutar med de 2 300. Båda dessa linjer identifierar William Millers upptäckter av alfa och omega.

”William Millers dröm”

”Jag drömde att Gud, genom en osynlig hand, sände mig ett konstfärdigt arbetat skrin, omkring tio tum långt och sex tum i fyrkant, tillverkat av ebenholts och med pärlor konstfullt infällda. Vid skrinet fanns en nyckel fäst. Jag tog genast nyckeln och öppnade skrinet, och till min häpnad och förundran fann jag det fyllt med alla slags och storlekar av juveler, diamanter, ädelstenar samt guld- och silvermynt av varje mått och värde, skönt ordnade på sina särskilda platser i skrinet; och så ordnade återkastade de ett ljus och en härlighet som endast solen kunde mäta sig med.

”Jag tänkte att det inte var min plikt att ensam njuta av denna underbara syn, fastän mitt hjärta överväldigades av innehållets glans, skönhet och värde. Jag ställde den därför på ett bord i mitten av mitt rum och lät kungöra att alla som hade en önskan därtill fick komma och se den mest härliga och lysande syn som någonsin skådats av en människa i detta liv.

”Folket började komma in, till en början få till antalet, men ökande till en folkskara. När de först såg ner i skrinet, häpnade de och ropade av glädje. Men när åskådarna blev fler, började alla röra vid juvelerna, ta dem ur skrinet och sprida ut dem över bordet.

”Jag började tänka att ägaren åter skulle kräva kistan och juvelerna av min hand; och om jag lät dem skingras, skulle jag aldrig mer kunna lägga dem på sina platser i kistan såsom förut; och jag kände att jag aldrig skulle kunna bära ansvaret, ty det skulle vara oerhört. Då började jag bönfälla folket att inte röra dem och att inte ta dem ut ur kistan; men ju mer jag bönföll, desto mer skingrade de dem; och nu tycktes de sprida dem över hela rummet, på golvet och på varje

möbelstycke i rummet.

”Jag såg då att de bland de äkta juvelerna och mynten hade spritt ut en oräknelig mängd oäkta juveler och falska mynt. Jag uppfylldes av stor vrede över deras nesliga handlingssätt och otacksamhet och tillrättavisade och förebrådde dem därför; men ju mer jag tillrättavisade dem, desto mer spred de de oäkta juvelerna och de falska mynten bland de äkta.

”Då blev jag upprörd i min kroppsliga själ och började använda fysisk kraft för att driva ut dem ur rummet; men medan jag drev ut en, kom tre andra in och förde med sig smuts och spån och sand och allehanda skräp, till dess att de täckte var och en av de äkta juvelerna, diamanterna och mynten, så att allt detta fördoldes för blicken. De slet också sönder mitt skrin och strödde ut det bland skräpet. Jag tyckte att ingen människa tog notis om min sorg eller min vrede. Jag blev helt modfärdig och nedslagen och satte mig ned och grät.

”Medan jag sålunda grät och sörjde över min stora förlust och mitt ansvar, kom jag ihåg Gud och bad innerligt att Han måtte sända mig hjälp.

”Genast öppnades dörren, och en man trädde in i rummet, varpå folket allesammans lämnade det; och han, som hade en dammborste i handen, öppnade fönstren och började sopa ut smutsen och skräpet ur rummet.

”Jag ropade till honom att avstå, ty där fanns några dyrbara juveler kringströdda bland bråten.

Han sade till mig att ”frukta inte”, ty han skulle ”ta hand om dem”.

”Sedan, medan han borstade undan smutsen och skräpet, de falska juvelerna och de förfalskade mynten, reste sig allt detta och for ut genom fönstret som ett moln, och vinden förde det bort. I larmet slöt jag mina ögon ett ögonblick; när jag öppnade dem, var allt skräpet borta. De dyrbara juvelerna, diamanterna, guld- och silvermynten, låg utspridda i överflöd över hela rummet.

”Han ställde därefter ett skrin på bordet, mycket större och vackrare än det förra, och samlade ihop juvelerna, diamanterna och mynten i handfullar och kastade dem i skrinet, tills inte ett enda var kvar, fastän några av diamanterna inte var större än spetsen på en nål.

”Han kallade mig sedan att ’komma och se.’”

”Jag såg in i kistan, men mina ögon bländades av synen. De strålade med tio gånger sin forna härlighet. Jag tänkte att de hade skurats i sanden av fötterna på dessa ogudaktiga människor, som hade spritt ut dem och trampat dem i stoftet. De låg ordnade i skön ordning i kistan, var och en på sin plats, utan något synligt spår av möda hos den man som hade kastat in dem. Jag ropade högt av själva glädjen, och det ropet väckte mig.” Early Writings, 81–83.

Med början på sidan ”81”, en symbol för prästerna, identifierar drömmen historien om den laodiceiska sjundedagsadventistkyrkans verk att förstöra de grundläggande sanningar som Gudomen sammanställde genom William Millers mänsklighet. Historien slutar när Miller ”ropade av själva glädjen” och ropet ”väckte” honom. Den historia som framställs i drömmen avslutas vid den tredje ängelns höga rop, vilket är kulmen på midnattsropet. Den historiska berättelsen i Millers

dröm representerar också Millerittrörelsens vägmärken, och den representerar därför även den parallella historien för de etthundafyrtiofyra tusendes rörelse. Lika betydelsefullt är att drömmens historiska framställning också innehåller en profetisk fraktal av den historia som började upprepas år 2023.

Sanningens juveler, vilka igenkändes i de etthundafyrtiofyra tusens historia, infördes i det offentliga protokollet år 2004 och därefter åter år 2012, då framställningen av Habackuks tavlor samlade en grupp som var bestämd att skingras. Dessa sanningar lades fram på bordet år 2004, genom den första framställningen av de sanningar som hade blivit avförseglade år 1989. Några få gav då akt på budskapet, men år 2012 drog serien om 95 framställningar med titeln Habackuks tavlor till sig en folkskara, ty ”folket började komma in, till en början få till antalet, men växande till en folkskara.”

Från 2012 fram till den 18 juli 2020 blev dessa sanningar successivt kringspridda och övertäckta med bråte. Den 18 juli 2020 blev förespråkarna för budskapet om Habackuks tavlor skingrade under en period av tre och en halv dag.

Och när de har fullgjort sitt vittnesbörd, skall vilddjuret som stiger upp ur avgrunden föra krig mot dem och besegra dem och döda dem. Och deras döda kroppar skall ligga på gatan i den stora staden, som i andlig mening kallas Sodom och Egypten, där också vår Herre blev korsfäst. Och människor av folk och stammar och tungomål och hednafolk skall se deras döda kroppar i tre och en halv dag och inte tillåta att deras döda kroppar läggs i gravar. Och de som bor på jorden skall glädja sig över dem och göra sig lustiga och sända gåvor till varandra, eftersom dessa två profeter plågade dem som bor på jorden. Uppenbarelseboken 11:7–10.

På sabbaten den 30 december 2023 anslöt sig Future for America till ett Zoom-möte för sitt första offentliga möte sedan den 18 juli 2020. Den 30 december 2023 är 1 260 dagar efter den 18 juli 2020, eller ”tre och en halv dag”. Medan Elia och Mose var döda på gatan, ”jublar” den andra klassen. Future for America hade återvänt till att publicera det profetiska budskapet i juli 2023, ty budskapet, som då skulle gå ut över hela jorden, behövde av profetisk nödvändighet komma från ”öknen”. Tre och en halv dag, eller 1 260 dagar, är en öken.

Och kvinnan flydde ut i öknen, där hon hade en plats beredd av Gud, för att man där skulle nära henne i ett tusen två hundra sextio dagar. Uppenbarelseboken 12:6.

”Öknen” är ”ett tusen två hundra sextio dagar”, vilket är 1 260 dagar, vilket också är ”tre dagar och en halv”, och detta framställs i Uppenbarelseboken 12:6, och ”126” är en tiondel av 1 260. En av de förunderliga sanningar som då avseglades var behovet av omvändelse såsom uppfyllelse av bönen om de ”sju tiderna” i Tredje Moseboken tjugosex.

1 260 dagar är också en symbol för 2 520 dagar. De ”sju tiderna” över det norra riket började år 723 f.Kr. och slutade år 1798. Mittpunkten är 538 och skapar därmed 1 260 år under vilka hedendomen förtrampade helgedomen och hären, följt av 1 260 år under vilka påvedömet förtrampade helgedomen och hären. Denna profetiska struktur överensstämmer med de 1 260 dagarna från Kristi dop till korset, vilka följs av 1 260 profetiska dagar fram till år 34 e.Kr., då evangeliet gick till hedningarna. Således är, på två vittnens utsaga, 1 260 en del av 2 520 dagar,

eller Moses ”sju tider” i tredje Mosebok tjugosex.

Röstens period i öknen, som började på sabbaten den 18 juli 2020 och varade till sabbaten den 30 december 2023, började ropa i juli 2023, och när ”öken”-perioden avslutades på sabbaten den 30 december 2023 inträdde Moses och Elias uppståndelse. Röstens budskap identifierade att waymarken för de parallella första besvikelserna i varje reformrörelse förklarade den falska förutsägelsen den 18 juli 2020 i liknelsen om de tio jungfrurna. Det kallade män och kvinnor till den omvändelse som representeras av bönen i Tredje Moseboken tjugosex. Millers dröm representerar just denna omvändelse när han skriver: ”Medan jag sålunda grät och sörjde över min stora förlust och ansvarsskyldighet, kom jag ihåg Gud och bad innerligt att Han skulle sända mig hjälp.”

Kom och se

Millers dröm är uppdelad av två uttryck av ”kom och se”. Första gången inbjuder Miller människor att ”komma och se”, och andra gången inbjuder ”mannen med smutsborsten” Miller att komma och se. ”Kom och se” är en profetisk symbol som identifierar en profetisk sanning som har blivit uppenbarad. De första fyra inseglen innehåller vart och ett befallningen ”kom och se”.

Och jag såg när Lammet öppnade ett av sigillen, och jag hörde, såsom dånet av åska, ett av de fyra väsendena säga: Kom och se. ... Och när han hade öppnat det andra sigillet, hörde jag det andra väsendet säga: Kom och se. ... Och när han hade öppnat det tredje sigillet, hörde jag det tredje väsendet säga: Kom och se. ... Och när han hade öppnat det fjärde sigillet, hörde jag det fjärde väsendets röst säga: Kom och se. Uppenbarelsesboken 6:1, 3, 5, 7.

”Kom och se” i början av Millers dröm är alfa, och det avslutande ”kom och se” är omega. Drömmen identifierar avförseglingen i början av drömmen som juveler vilka, när de ”ordnades, återkastade ett ljus och ett härlighetsskimmer som endast kunde jämföras med solen”. När Kristus inbjöd Miller att ”komma och se” omega, säger Miller: ”mina ögon bländades av synen. De lyste med tio gånger sin förra härlighet.” Alfa-ljuset var såsom solen, och omega-ljuset var tio gånger solen.

Skingra

Millers sorg och omvändelse framställs vid slutet av den period som började med det första ”kom och se” och det sista ”kom och se”. I den period som börjar med att Miller bryter sigillet på ett budskap till folket och sedan slutar med att Kristus bryter sigillet på ett budskap till Miller, framställs ordet ”förskingra” ”sju gånger”. Miller kommer att använda ordet igen, men mellan den första och den sista sigillöppningen uttrycks ”förskingra” ”sju gånger”. Bibeln identifierar domen över de ”sju gångerna” med ordet ”förskingra”.

Och jag skall skingra er bland hednafolken och dra ett svärd efter er; och ert land skall bli öde och era städer ödelagda. Tredje Moseboken 26:33.

Den allra första sanning som Miller upptäckte var ”de sju tiderna” i Tredje Mosebok tjugosex, och i hans dröm skulle, under perioden mellan det att Millers budskap offentliggjordes och det att

Kristi budskap offentliggjordes, alla de grundläggande sanningar som representeras av William Millers verk övertäckas av de laodiceiska sjundedagsadventistiska teologernas bråte och falska mynt. Detta förkastande av de grundläggande sanningarna framställs som sju skingringar inom historien mellan alfa och omega. "De sju tiderna" är en symbol för William Millers verk, vilket i sin tur utgör sjundedagsadventismens grundvalar, av vilka de 2 300 dagarna i Daniel 8:14 är själva den centrala pelaren i denna grundval. Vad detta identifierar är att de 2 520 årens skingring, som var William Millers första, eller alfa-upptäckt, markerar början på en period som avslutades med William Millers omega-upptäckt, vilken var de 2 300 dagarna.

När den laodiceiska sjundedagsadventismen åsidosatte "de sju tiderna" år 1863, åsidosatte den William Millers första upptäckt, vilken var hans alfa-upptäckt och hans grundläggande upptäckt. Den sista av Millers upptäckter var de 2 300 dagarna, vilka var hans omega-upptäckt och hans slutsten. "De sju tiderna", som avslutades år 1798, utmärkte de 2 520, och de 2 300 dagarna utmärktes år 1844.

Det är smutsborstmannen som samlar juvelerna sedan de har blivit kringströdda sju gånger. Då är skrinets större och vackrare och strålar tio gånger klarare än solen. Tio är en symbol för en prövning, och dessa juveler lyser därför i prövningen över solens dag, så Millers dröm börjar år 1798 och slutar vid den tredje ängelns höga rop vid söndagslagen.

Milleriternas historia från 1798 till 1863 är också historien från 1798 fram till den snart kommande söndagslagen. Den historia som framställs i William Millers dröm och som utspelar sig mellan det att Miller säger "kom och se" och det att mannen med smutsborsten säger "kom och se", är både perioden från 1798 till 1863 och även perioden från 1798 till söndagslagen. Den linje som slutar 1863 är ett profetiskt fraktal av den linje som börjar 1798 och slutar vid söndagslagen. Båda dessa linjer framställs i Millers dröm.

Den stängda dörren den 22 oktober 1844 är en förebild till den stängda dörren vid söndagslagen. Profetian om de 2 300 åren, som uppfylldes år 1844, är en förebild till söndagslagen.

"Kristi ankomst som vår överstepräst till det allra heligaste för helgedomens rening, framställd i Daniel 8:14; Människosonens ankomst till den Gamle av dagar, såsom den framställs i Daniel 7:13; och Herrens ankomst till sitt tempel, förutsagd av Malaki, är beskrivningar av samma händelse; och detta framställs också genom brudgummens ankomst till bröllopet, sådan Kristus beskriver den i liknelsen om de tio jungfrurna i Matteus 25." The Great Controversy, 426.

Rader

Omegan i Millers upptäckter var profetian om de 2 300 åren; således representeras både 1844 och söndagslagen av de 2 300 åren. Detta innebär att de 2 520 är alfan och de 2 300 är omegan för båda linjerna; den ena linjen avslutas 1863, och den andra linjen avslutas vid söndagslagen. På båda linjerna är profetian om de 2 520 alfan, och därmed grundstenen. Fraktalen från 1798 till 1863 i milleriternas grundläggande historia överensstämmer också med en annan fraktal i de etthundrafyrtiofyra tusens omega-, slutstenens historia.

Vid 11 september kallade Gud sitt folk att återvända till Jeremias gamla stigar, vilka är grundvalarna, vilka i sin tur representeras av budbäraren för den grundläggande historien, vilken i sin tur representeras av hans grundläggande alfaupptäckt av de ”sju tiderna”. De ”sju tiderna” är symbolen för de etthundrafyrtiofyra tusens grundvalar, och vid 11 september började beseglingen av den gruppen med grundvalarnas prövande budskap, representerat av William Millers och adventismens allra första grundläggande sanning. Vid 11 september började beseglingstiden, och vid den snart annalkande söndagslagen avslutas de etthundrafyrtiofyra tusens beseglingstid.

Den historien är en fraktal som börjar med 2 520 och slutar med 2 300, och denna historia är därför den tredje linjen i den profetiska historien som framställs i William Millers dröm. De 2 520 uppfylldes år 1798 och de 2 300 år 1844. Det verk som representeras av de två linjerna är Kristi verk i att förena sin gudomlighet med vår mänsklighet. Det är verket att förvandla en syndare till ett helgon och att återupprätta den högre naturen på dess rättmätiga tron över den lägre naturen. Av denna anledning tar det för människokroppen 2 520 dagar att fullständigt förnya varje cell i kroppen, och just denna kropp är grundad på 23 manliga kromosomer förenade med 23 kvinnliga kromosomer. Tillsammans frambringar de ett levande tempel, vilket representeras av talet ”46”, vilket är perioden från 1798 till 1844, vilken är perioden i William Millers dröm från de 2 520 år 1798 till de 2 300 år 1844.

William Millers dröm innehåller också ännu en fraktal av betydelse. Från 11 september fram till söndagslagen finns en fraktal av 1798 fram till söndagslagen, såsom från 1798 fram till 1863. 2023 fram till söndagslagen är en fraktal av 11 september fram till söndagslagen, och detta är den historia som alla linjerna i Millers dröm pekar på som allas deras omega. Detta är den period då de ursprungliga sanningarna förhålligas tio gånger solen.

De två turnyrerna

På 1840-talet betydde ordet ”bustle” (som substantiv) vanligen energisk, hektisk eller högljudd aktivitet—ofta med en nyans av ståhej, upphetsning, brådska eller oro. Det syftade på livlig rörelse, uppståndelse eller ett ivrigt springande hit och dit, vare sig i en folksamling, ett hushåll, på en marknadsplats eller under en viss händelse. ”Bustle” i Millers dröm skulle således beskriva den omedelbara flurry av aktivitet, upphetsning eller angelägen sysselsättning som ägde rum just då—det övergående rörandet eller uppståndelsen i den aktuella situationen eller vid det tillfället.

Miller säger: ”Sedan, medan han sopade bort smutsen och skräpet, de falska juvelerna och de förfalskade mynten, reste sig allt detta och for ut genom fönstret såsom ett moln, och vinden förde det bort. I tumultet slöt jag mina ögon för ett ögonblick; när jag öppnade dem, var allt skräpet borta.”

”Brådskan” anger två punkter i Millers dröm; den första när folkmassan skingrar juvelerna, och därefter när mannen med smutsborsten öppnar fönstren och börjar sopa ut de falska juvelerna. Den första och alfa-brådskan är övertäckandet av juvelerna, och den andra och omega-brådskan är återställandet av juvelerna. Under brådskan slöt Miller sina ögon. Miller lades till vila år 1849, just vid den tidpunkt då Kristus räckte ut sin hand för andra gången för att samla återstoden av sitt folk. Miller slöt då sina ögon, och år 1850 lades hans sanningar åter fram på ett bord till uppfyllelse av

Habackuks befallning att skriva synen och göra den tydlig. Under den brådskans period sluter Miller sina ögon, och när han vaknar är juvelerna i färd med att återställas.

Det andra uppståndet i hans dröm äger rum när de etthundrafyrtiofyratusens baner återupprättas, rensas och renas såsom det baner som Sakarja identifierar som ädelstenar på en krona.

Och HERREN, deras Gud, skall på den dagen frälsa dem såsom sin hjords får; ty de skola vara såsom stenarna i en krona, upplyfta såsom ett baner över hans land. Ty huru stor är icke hans godhet, och huru stor är icke hans skönhet! Säd skall göra de unga männen glada och nytt vin de unga kvinnorna. Bedjen HERREN om regn i tiden för vårregnet; så skall HERREN göra ljusa skyar och giva dem regnskurar, åt var och en gräs på marken. Ty avgudarna hava talat fåfänglighet, och spåmännen hava sett lögn och hava förkunnat falska drömmar; de trösta fåfängt. Därför vandrade de bort såsom en hjord, de blevo plågade, eftersom ingen herde fanns. Min vrede upptändes mot herdarna, och jag straffade bockarna; ty HERREN Sebaot har tagit sig an sin hjord, Juda hus, och gjort dem lika sin härliga stridshäst i striden. Sakarja 9:16–10:3.

“Hjorden av hans folk” är både ett baner och stenar (juveler) på en krona. Hjorden av hans folk identifieras under det sena regnet, ty befallningen är att be om det sena regnet i tiden för det sena regnet. Hjorden ställs i kontrast till den “hjord” som gick sin egen väg, i stället för Jeremias gamla stigar. I tiden för det sena regnet skall de juveler som är hans hjord vara hans präktiga stridshäst i striden. Denna “präktiga stridshäst” är den triumferande församlingen, framställd i den första kristna bruden, symboliserad av Petrus, som såsom en vit häst under det första inseglets period drog ut segrande och för att segra.

Och jag såg när Lammet öppnade ett av sigillen, och jag hörde liksom ett dån av åska en av de fyra varelserna säga: Kom och se. Och jag såg, och se: en vit häst, och han som satt på den hade en båge; och en krona gavs åt honom, och han drog ut såsom segerherre och för att segra. Uppenbarelsboken 6:1, 2.

Petrus är därför symbolen för den första kristna apostoliska församlingen under pingstregnets utgjutelse, och symbolen för den sista kristna församlingen under det sena regnet, vilket förebildades av pingstutgjutelsen.

Och jag såg himlen öppen, och se: en vit häst; och han som satt på den kallades Trofast och Sann, och i rättfärdighet dömer och strider han. Hans ögon var såsom en eldslåga, och på hans huvud var många kronor; och han hade ett namn skrivet, som ingen kände utom han själv. Och han var klädd i en mantel doppad i blod; och hans namn kallas Guds Ord. Och härarna som var i himlen följde honom på vita hästar, klädda i fint linne, vitt och rent. Uppenbarelsboken 19:11–14.

De vita hästarna representerar Kristi här som uppväcks i Hesekiel 37, och de är den triumferande församlingen, och de är stenar i en krona, ty Kristus upprättar sitt härlighetsrike under tiden för det sena regnet. Såsom representanter för hans rike är de etthundrafyrtiofyra tusen juveler på kronan, som är symbolen för det rike han mottar vid slutet av de 2 300 dagarna, vilket både var den 22 oktober 1844 och åter skall vara det vid söndagslagen. Detta rike av vita hästar upprättas under det sena regnet, när himlens fönster öppnas, ty Johannes såg den vita hästen när himlen öppnades.

I alfas virrvarr år 1849 slöt Miller sina ögon i döden, för ett litet ögonblick. Miller var Elia, och Elia dog den 18 juli 2020, och han låg på gatan i 1 260 dagar tills han nådde omegas virrvarr och därefter väcktes upp. Hans uppvaknande markeras som inträffande när mannen med smutsborsten öppnade himlens fönster för att sopa ut skräpet. De vita hästarnas här uppresas när himlens fönster öppnas, och när det sker identifieras en åtskillnad mellan sant och falskt. Denna åtskillnad identifieras också i Malakis bok.

För in allt tionde i förrådshuset, så att det finns mat i mitt hus, och pröva mig nu i detta, säger Herren Sebaot, om jag inte skall öppna himlens fönster för er och utgjuta över er välsignelse i sådant mått att det inte finns rum nog att ta emot den. Malaki 3:10.

Profeternas andar är underordnade profeterna, och Johannes i Uppenbarelseboken, Millers dröm och Malaki utgör tre vittnen om den tid då himlens fönster öppnas. I Millers dröm sker detta vid omegan av uppmaningen att ”komma och se”. Oroligheterna i alfan var när förskingringen började, och omegan är när insamlingen börjar.

Innan vi går vidare in i Millers dröm vill vi ta med James Whites kommentar till drömmen. James White identifierar de äkta juvelerna som Guds sanna folk och de falska juvelerna som de ogudaktiga. Jag identifierar juvelerna som sanningar i kontrast till villfarelse. Juvelerna och de falska juvelerna är båda budskapet och budbärarna i kontrast till villfarelse och falska budbärare.

”BRODER MILLERS DRÖM”

”Följande dröm publicerades i Advent Herald för mer än två år sedan. Jag såg då att den tydligt utmärkte vår tidigare erfarenhet i samband med den andra adventen, och att Gud gav drömmen till gagn för den skingrade hjorden.

”Bland tecknen på den stora och fruktansvärda Herrens dags nära förestående ankomst har Gud satt drömmar. Se Joel 2:28–31; Apg. 2:17–20. Drömmar kan komma på tre sätt; för det första, ”genom stor möda”. Se Predikaren 5:3. För det andra kan de som står under Satans orena ande och förförelse få drömmar genom hans inflytande. Se 5 Moseboken 8:1–5; Jeremia 23:25–28; 27:9; 29:8; Sakarja 10:2; Judas v. 8. Och för det tredje har Gud alltid undervisat, och undervisar fortfarande, sitt folk mer eller mindre genom drömmar, vilka kommer genom änglars och den helige Andes medverkan. De som står i sanningens klara ljus kommer att veta när Gud ger dem en dröm; och sådana kommer inte att bedras och ledas vilse av falska drömmar.

”Och han sade: Hör nu mina ord; om det finns en profet bland er, så skall jag, Herren, göra mig känd för honom i en syn och tala till honom i en dröm.” 4 Moseboken 12:6. Jakob sade: ”Herrens ängel talade till mig i en dröm.” 1 Moseboken 31:2. ”Och Gud kom till Laban, aramén, i en nattlig dröm.” 1 Moseboken 31:24. Läs Josefs drömmar, [1 Moseboken 37:5–9,] och därefter den fångslände berättelsen om deras uppfyllelse i Egypten. ”I Gibeon uppenbarade sig Herren för Salomo i en dröm om natten.” 1 Kungaboken 3:55. Den stora och betydelsefulla bildstoden i Daniels andra kapitel gavs i en dröm, likaså de fyra djuren etc. i det sjunde kapitlet. När Herodes sökte förgöra Frälsaren som barn, blev Josef i en dröm varnad att fly till Egypten. Matteus 2:13.

”Och det skall ske i de SISTA DAGARNA, säger Gud, att jag skall utgjuta av min Ande över allt kött; och era söner och era döttrar skall profetera, och era unga män skall se syner, och era gamla män skall drömma drömmar.” Apg. 2:17.

”Profetians gåva, genom drömmar och syner, är här den helige Andes frukt och skall i de sista dagarna framträda i sådan omfattning att den utgör ett tecken. Den är en av evangelieförsamlingens gåvor.

”Och han gav några till apostlar, andra till PROFETER, andra till evangelister och andra till herdar och lärare, för att de heliga skulle fullkomnas, för att tjänandets verk skulle utföras, för att Kristi kropp skulle uppbyggas.” Efesierbrevet 4:11, 12.

”Och Gud har satt några i församlingen, för det första apostlar, för det andra PROFETER”, osv. 1 Korinthierbrevet 12:28. ”Förakta inte PROFETIOR.” 1 Thessalonikerbrevet 5:20. Se även Apostlagärningarna 13:1; 21:9; Romarbrevet 7:6; 1 Korinthierbrevet 14:1, 24, 39. Profeter eller profetior är till uppbyggelse för Kristi församling; och det finns inga bevis som kan framläggas ur Guds ord för att de skulle upphöra innan evangelister, herdar och lärare skulle upphöra. Men, säger invändaren, ”Det har funnits så många falska syner och drömmar att jag inte kan hysa förtroende för något av det slaget.” Det är sant att Satan har sina förfalskningar. Han har alltid haft falska profeter, och vi kan sannerligen vänta oss dem också nu, i denna hans sista stund av bedrägeri och triumf. De som förkastar sådana särskilda uppenbarelser därför att förfalskningen existerar, kan med lika stor rätt gå ett steg längre och förneka att Gud någonsin har uppenbarat sig för människan i en dröm eller en syn, eftersom förfalskningen alltid har funnits.

”Drömmar och syner är det medel genom vilket Gud har uppenbarat sig för människan. Genom detta medel talade han till profeterna; han har placerat profetians gåva bland den evangeliska församlingens gåvor och har räknat drömmar och syner tillsammans med de andra tecknen för de ”SISTA DAGARNA”. Amen.

”Mitt syfte med ovanstående anmärkningar har varit att undanröja invändningar på ett skriftenligt sätt och att bereda läsarens sinne för det följande.

”WM. MILLER,

”Low Hampton, N. Y., 3 dec. 1847.” James White, Broder Millers dröm, 1–6.

”1. 'Kistan' representerar Bibelns stora sanningar beträffande vår Herre Jesu Kristi andra ankomst, vilka gavs åt broder Miller att förkunna för världen.

”2. Den 'nyckel som var fästad' var hans sätt att tolka det profetiska Ordet — att jämföra skrift med skrift — Bibeln som sin egen uttolkare. Med denna nyckel öppnade broder Miller 'skrinet', eller den stora sanningen om adventen för världen.

”3. ”juvelerna, diamanterna osv.” av ”alla slag och storlekar”, så ”vackert ordnade var och en på sin plats i skrinet”, representerar Guds barn, [Malaki 3:17,] från alla kyrkor och från nästan varje stånd och livsställning, vilka tog emot adventstron och sågs inta en frimodig hållning var och en på sin plats i sanningens heliga sak. Medan de rörde sig i denna ordning, var och en

uppmärksam på sin egen plikt och vandrande ödmjukt inför Gud, ”återspeglade de ett ljus och en härlighet” för världen, som endast kunde jämföras med församlingen på apostlarnas dagar. Budskapet, [Uppenbarelseboken 14:6,7,] gick så att säga på vindens vingar, och inbjudningen: ”Kom, ty nu är allting redo”, [Luk. 14:17,] spreds med kraft och verkan.

”4. ’Folket började komma in, till en början fåtaligt, men växte till en stor skara.’ När adventläran först predikades av broder Miller och mycket få andra, hade den endast ringa verkan, och endast mycket få väcktes upp genom den; men från 1840 till 1844 blev, varhelst den predikades, hela samhället uppväckt.

”5. När den flygande ängeln [Uppenbarelseboken 14:6–7] först började förkunna det eviga glada budskapet: ’Frukta Gud och ge honom ära, ty stunden för hans dom har kommit’, ropade många av glädje vid åsynen av Jesu ankomst och återupprättelsen, vilka därefter motsatte sig, hånade och förlöjlighade den sanning som kort dessförinnan hade fyllt dem med glädje. De bekymrade och skingrade juvelerna. Detta för oss till hösten 1844, då skingringstiden började.”

”Lägg detta på minnet: Det var de som en gång ”jublade av glädje” som oroade och skingrade juvelerna. Och ingen har så verksamt skingrat hjorden och fört den vilse sedan 1844 som de som en gång predikade sanningen och glädde sig i den, men som sedan har förnekat Guds verk och profetians uppfyllelse i vår tidigare adventerfarenhet.

”6. De ”oäkta juvelerna och det förfälskade myntet” som var utspridda bland de äkta, representerar tydligt falska omvända, eller ”främmande barn”, [Hosea 5:7] sedan dörren stängdes år 1844.

”7. ”Smuts och spån, sand och allt slags skräp” representerar de olika och talrika villfarelser som har införts bland dem som tror på den andra adventen sedan hösten 1844. Här skall jag uppmärksamma några av dem.

”1. Den ståndpunkt som några av ”herdarna” förmätet intog omedelbart efter det att midnattsropet hade ljudit, nämligen att den Helige Andes allvarliga, smältande kraft, som åtföljde sjunde-månadsrörelsen, var ett mesmeriskt inflytande. George Storrs var bland de första att inta denna ståndpunkt. Se hans skrifter i den senare delen av 1844 i *Midnight Cry*, som då utgavs i New York City. J. V. Himes sade vid Albany-konferensen våren 1845 att sjunde-månadsrörelsen frambringade mesmerism sju fot djupt. Detta har jag fått berättat för mig av en som var närvarande och hörde anmärkningen. Andra, som tog aktiv del i sjunde-månadsropet, har sedan dess förklarat att denna rörelse var Djävulens verk. Att tillskriva Kristi och den Helige Andes verk åt Djävulen var på vår Frälsares dagar hädelse, och det är hädelse nu. 2. De många försöken med bestämd tid. Sedan de 2300 dagarna slutade 1844 har ganska många tidpunkter fastställts av olika personer för deras avslutning. Genom att göra detta har de flyttat ”landmärkena” och kastat mörker och tvivel över hela adventrörelsen. 3. Spiritualismen med alla sina infall och ytterligheter. Detta Djävulens knep, som har uträttat ett fruktansvärt dödsverk, framställs mycket träffande genom ”spån” och ”allehanda slags skräp”. Många av dem som drack in spiritualismens gift erkände sanningen i vår tidigare adventerfarenhet, och genom detta faktum har många förmått tro att spiritualismen var den naturliga frukten av att tro att Gud ledde de stora adventrörelserna 1843 och 1844. Petrus, då

han talar om dem som skulle ”införa fördärvliga villoläror och till och med förneka Herren som har återköpt dem”, säger: ”GENOM DEM SKALL SANNINGENS VÄG BLI FÖRTALAD.” 4. S. S. Snow, som utgav sig för att vara ”profeten Elia”. Denne man har också, i sitt märkliga och vilda lopp, spelat sin roll i detta dödsverk, och hans uppförande har haft en tendens att bringa de väntande heligas sanna ståndpunkt i vanrykte i många uppriktiga själars sinnen.

”Till denna katalog av villfarelser skulle jag kunna lägga många fler, såsom de ”tusen åren” i Uppenbarelseboken 20:4, 7, i det förflutna, de 144 000 i Uppenbarelseboken 7:4; 14:1, dem som ”uppstod och gick ut ur gravarna” efter Kristi uppståndelse, läran om att inte arbeta, läran om spädbarns tillintetgörande, osv. osv. Dessa villfarelser utbredde man med så outtröttlig flit och påträngde den väntande hjorden med sådan iver att, vid den tid då broder Miller hade drömmen, de sanna juvelerna var ”skymda för blicken”, och profetens ord var tillämpliga — ”Och rätten drives tillbaka, och rättfärdigheten står långt borta”, osv. osv. Se Jesaja 56:14.”

”Vid den tiden fanns det inte någon adventtidning i landet som förespråkade den nuvarande sanningens sak. ”Day-Dawn” var den sista att försvara den lilla hjordens sanna ståndpunkt; men den upphörde flera månader innan Herren gav broder Miller denna dröm, och i sin sista dödskamp hänvisade den de trötta, suckande heliga till år 1877, då ännu trettio år i framtiden, såsom tiden för deras slutliga befrielse. Ack! ack! Inte underligt att broder Miller i sin dröm ”satte sig ned och grät” över detta sorgliga tillstånd.”

”8. Skrinet representerar den adventssanning som broder Miller offentliggjorde för världen, sådan den utmärks genom liknelsen om de tio jungfrurna. Matteus 25:1–11. För det första tiden, 1843, för det andra dröjsmålstiden, för det tredje midnattsropet, i den sjunde månaden 1844, och för det fjärde den stängda dörren. Ingen som har läst Andra adventens tidningar sedan 1843 skall förneka att broder Miller har förfäktat dessa fyra viktiga punkter i adventhistorien. Detta harmoniska system av sanning, eller ”skrin”, har slitits i stycken och spritts bland bråten av dem som har förkastat sin egen erfarenhet och har förnekat just de sanningar som de, tillsammans med broder Miller, så frimodigt predikade för världen.

”9. Mannen med ”smutsborsten” representerar det klara ljuset i den närvarande sanningen, såsom det framställs genom den tredje ängelns budskap, [Uppenbarelseboken 14:9–12,] vilket nu renar kvarlevan från villfarelserna. Den närvarande sanningens sak började åter upplivas våren 1848 och har från den tiden fram till nu stigit och vunnit styrka. ”Smutsborsten” har varit i rörelse, och villfarelserna har vikit undan inför sanningens klara ljus, och några av de dyrbara juvelerna, som för endast en kort tid sedan var övertäckta och dolda för blicken av mörker och villfarelse, står nu i den närvarande sanningens klara ljus.

”Detta verk med att föra fram juvelerna och rensa bort villfarelsen tilltar hastigt och är bestämt att fortgå med växande kraft, till dess att alla de heliga har blivit uppsökta och mottar den levande Gudens sigill. Jämför detta med det trettiofjärde kapitlet i Hesekiel, och ni skall se att Gud har lovat att samla sin hjord, som har blivit förskingrad under denna mörka och mulna dag, sedan 1844. Innan Jesus kommer, skall den ”lilla hjorden” samlas till ”trons enhet”. Jesus renar nu ”åt sig ett egendomsfolk, nitälskande i fråga om goda gärningar”, och när han kommer skall han finna sin ”församling utan fläck eller skrynkla eller något sådant”. ”Han har sin

kastskovel i handen, och han skall noggrant rensa sin tröskplats och samla sitt vete i ladan, etc.” Matteus 3:12.

”10. Den andra ’kistan, mycket större och vackrare än den förra’, i vilken de utspridda ’juvelerna’, ’diamanterna’ och mynten samlades, representerar det vida fältet av levande närvarande sanning, i vilket den skingrade hjorden skall samlas, ja, 144 000, alla med den levande Gudens sigill. Inte en enda av de dyrbara diamanterna skall lämnas kvar i mörkret. Fastän några inte är större än spetsen på en knappnål, skall de inte förbises och lämnas utanför på denna dag, då Gud samlar sina juveler. [Malaki 3:16–18] Han kan sända sina änglar och skynda dem ut, såsom han förde Lot ut ur Sodom. ’Ett kort verk skall Herren utföra på jorden.’ ’Han skall avkorta det i rättfärdighet.’ Se Romarbrevet 9:28.” James White, Fotnoter till broder Millers dröm.